

RAPPORT 2025

Svensk Avfallshantering

Innehållsförteckning

Förord	4
2025 i siffror	4
Överblick	
Avfallsmängder och behandling	6
Ansvar och kostnader	10
Fördjupning	
Förebyggande och återanvändning.....	12
Förberedelse för återanvändning.....	15
Materialåtervinning	16
Biologisk återvinning	20
Energiåtervinning	22
Deponering.....	25
Krav och mål fram till 2045.....	27
Bilagor	28

Avfall Sverige

Baltzarsgatan 25 | 211 36 Malmö | 040-35 66 00
info@avfallsverige.se | www.avfallsverige.se

Svensk avfallshantering står inför stora förändringar

Avfallshanteringen i Sverige befinner sig i en tid av stora förändringar. Under de senaste decennierna har vi tagit viktiga steg mot en mer hållbar och resurseffektiv hantering av hushållsavfall – från att deponera stora mängder avfall till att i dag ha en väl utbyggd infrastruktur för insamling, materialåtervinning och energiåtervinning. Avfallshanteringen utgör också en viktig del av samhällets försörjningsberedskap och bidrar till att säkerställa tillgången till avfallshanteringstjänster, råvaror och energi även vid störningar och kriser.

”

Statistiken visar att
mängderna hushållsavfall
minskar – men långsamt.

Samtidigt står vi inför nästa steg i omställningen.

Det handlar inte främst om att utveckla själva avfallshanteringen. Det handlar om att förebygga att avfall uppstår, att använda produkter längre och skapa fungerande marknader för återvunnet material. Först då kan vi ta nästa steg i omställningen till en cirkulär ekonomi.

Syftet med denna rapport är att ge en aktuell och samlad bild av hur svensk avfallshantering såg ut under 2025, med särskilt fokus på hushållsavfallet. Här presenteras utvecklingen av avfallsmängder, hur avfallet behandlas, hur långt vi nått i förhållande till nationella och europeiska mål, samt vilka utmaningar och möjligheter som präglar systemet. Genom att synliggöra både framsteg och problem vill vi bidra med ett faktabaserat underlag till kommuner, beslutsfattare, producenter och andra aktörer som alla har en roll i att forma framtidens avfallssystem.

Statistiken visar att mängderna hushållsavfall minskar – men långsamt. Restavfallet utgör en stor del av hushållsavfallet, vilket visar att det finns en fortsatt potential att öka utsorteringen av material som kan materialåtervinnas. Vi ser också att nödvändiga styrmedel saknas och att marknaderna för återvunnet material i många fall är för svaga för att driva utvecklingen i önskad riktning. Detta är en central utmaning om Sverige ska kunna höja sina återvinningsnivåer och leva upp till EU:s nya mål och kommande regelverk.

Kommunerna, som bär ansvaret för att samla in och behandla hushållsavfallet, fortsätter att utveckla sina system genom bland annat fastighetsnära insamling och ökad sortering. Samtidigt ökar kraven, både från lagstiftning och från medborgare som förväntar sig hög service och hållbara lösningar. Det påverkar kostnaderna för avfallshanteringen.

Med nya EU-initiativ, ökade krav på spårbarhet och design, och ett växande fokus på återbruk och avfallsförebyggande stärks möjligheterna att nå en mer cirkulär ekonomi. Det välkomnar Avfall Sverige. För att lyckas krävs att alla aktörer tar ansvar – från producenter och kommuner till verksamheter och hushåll.

Vi hoppas att denna rapport bidrar till ökad förståelse, bättre beslutsunderlag och fördjupade samtal om hur Sverige kan fortsätta att utveckla en avfallshantering i världsklass som stärker Sveriges beredskap och självförsörjning, och där resurser tas tillvara, klimatpåverkan minskar och samhällsnyttan stärks.

Malmö, augusti 2026

Tony Clark,
vd Avfall Sverige

2025 i siffror

Textilinsamlingen ökade med **59 %** jämfört med 2024

Restavfallet har minskat med **23 %** på tio år

Insamlad mängd plastförpackningar har ökat med **52 %** på tio år

1,5 miljoner lägenheter får sin värme från energiåtervinning

På **3 av 4** återvinningscentraler kan man lämna in saker till återanvändning

Varje person gav upphov till 424 kilo hushållsavfall

Källa: Avfall Web, om inget annat anges.

Avfallsmängder och behandling

Avfallsmängderna minskar – men det går för långsamt

Hushållsavfall är det avfall som framför allt uppstår i hemmet när vi har lagat mat, röjt i förrådet, rensat ut kläder och städat. Det står för ungefär en femtedel av allt avfall i Sverige, exklusive gruvavfall, och omfattar bland annat förpackningar, matrester och restavfall, men också grov- och trädgårdsavfall. Det inkluderar även avfall hos verksamheter som liknar det avfall som uppstår i hushåll, exempelvis från restauranger och på kontor.

Den långsiktiga trenden är att de totala mängderna hushållsavfall minskar. Under den senaste tioårsperioden har den totala mängden minskat med 9 procent, och uppgick 2025 till 4,5 miljoner ton.

Per person är minskningen större, 14 procent under samma period. I genomsnitt genererar alltså varje invånare mindre avfall än tidigare, men befolkningsökningen dämpar effekten på de totala mängderna.

Samtidigt är nivåerna fortsatt höga och minskningen går inte tillräckligt snabbt. Nedgången de senaste åren har skett under en pandemi och lågkonjunktur, där dämpad konsumtion ofta leder till mindre avfall. Det innebär att minskningen inte nödvändigtvis speglar en varaktig omställning.

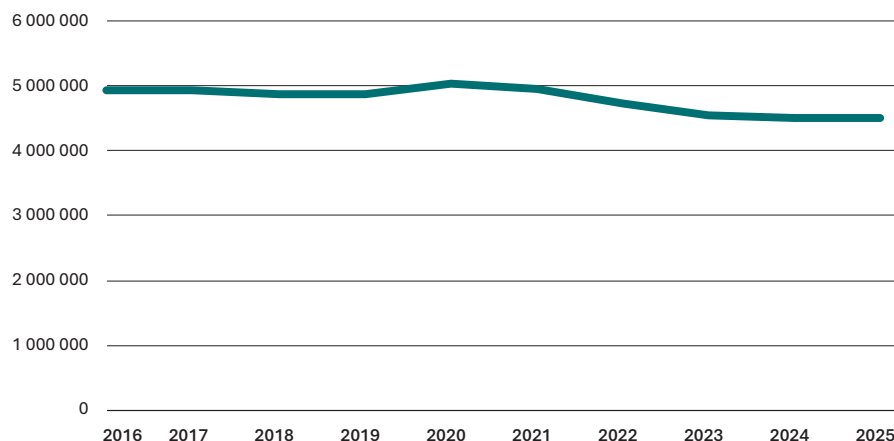
År 2025 gav varje person i Sverige upphov till 424 kilo hushållsavfall, vilket är lägre än genomsnittet i EU (517 kilo per invånare, 2024).

Källa: Eurostat.

VAD INKLUDERAR HUSHÅLLSAVFALLET?

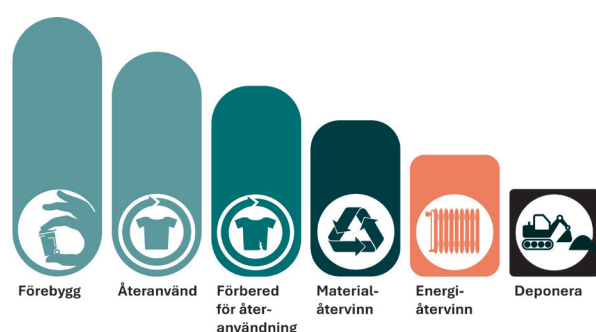
Med hushållsavfall avses i denna rapport det avfall som uppkommer hos hushåll och verksamheter och som ingår i det kommunala avfallsansvaret enligt miljöbalken 15 kap. 12§§. Jämfört med begreppet kommunalt avfall inkluderas bland annat bygg- och rivningsavfall från hushåll medan avfall från parkskötsel och gaturenhållning inte ingår.

FIGUR 1. Totala mängder hushållsavfall i ton, 2016–2025.

Avfallshierarkin – från deponi till förebyggande

Det bästa avfallet är det som aldrig uppstår. Det är innebörden av avfallshierarkin, som är en del av både svensk och europeisk lagstiftning, och anger en tydlig prioriteringsordning för hantering av avfall.

FIGUR 2. Avfallshierarkin.

Sverige har historiskt tagit viktiga kliv uppåt i hierarkin. För några decennier sedan dominerade deponering som behandlingsform, men deponiförbud för brännbart och organiskt avfall drev fram en snabb omställning mot energiåtervinning. Som ett resultat har deponeringen minskat med 95 procent sedan 1975 och står idag för

endast 1,5 procent av det behandlade hushållsavfallet. Den fortsatta utvecklingen innebär en förflyttning i avfallshierarkin – från energiåtervinning till ökad betoning på förebyggande, återanvändning och materialåtervinning. Omställningen kräver inte främst mer behandlingskapacitet utan styrmedel, affärsmodeller och marknadsförutsättningar som gör det mer attraktivt att förebygga avfall, återanvända produkter och använda återvunnet material.

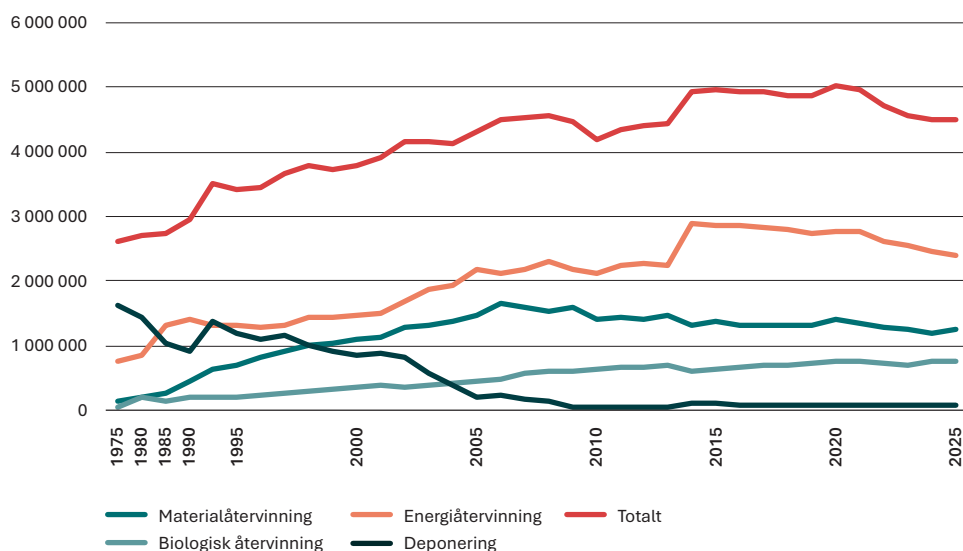
NY EU-LAG SKA ÖKA TAKTEN I DEN CIRKULÄRA OMSTÄLLNINGEN

EU-kommissionen planerar att lägga fram Circular Economy Act under 2026. Syftet är att få bättre fart på cirkulära flöden i EU genom att bygga en mer fungerande inre marknad för sekundära råmaterial: starkare efterfrågan på återvunnet material och därmed bättre tillgång till högkvalitativt material.

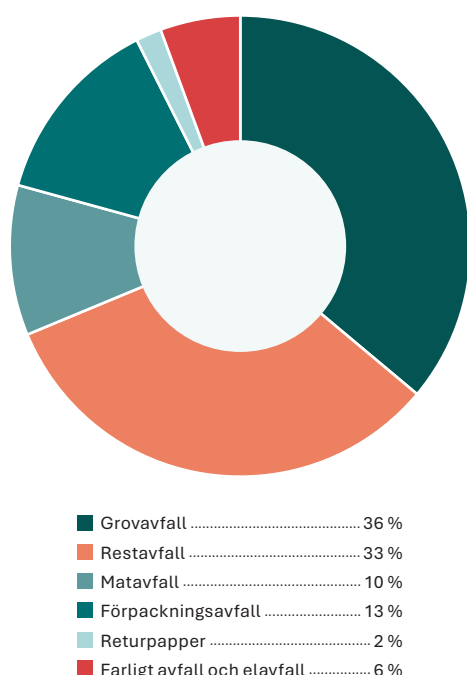
TRE KONKRETA FÖRÄNDRINGAR SOM KAN BLI AKTUELLA:

- 1. Stärkt producentansvar** i fler produktgrupper, till exempel textilier.
- 2. Skärpta krav på design** som gör varor lättare att återanvända, reparera och materialåtervinna.
- 3. Ökad spårbarhet i värdekedjan**, för att underlätta återbruk och återvinning av material.

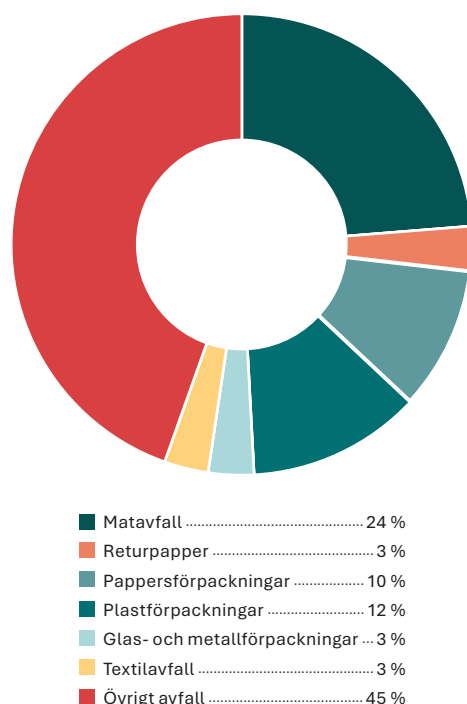
FIGUR 3. Behandlad mängd hushållsavfall i Sverige 1975–2025. Ton.

FIGUR 4. Fördelning av insamlat hushållsavfall 2025.

FIGUR 5. Sammansättning av det som lämnas som restavfall.

Källa: PM nr.1 2025. Sammanställning av plockanalysresultat i Avfall Web 2021–2023, Avfall Sverige.

Restavfallet utgör en tredjedel av allt hushållsavfall

Hushållsavfallet består av ungefär en tredjedel restavfall och en tredjedel grovavfall. Resterande tredjedel utgörs av förpackningsavfall, matavfall, returpapper och farligt avfall.

Restavfallet, det vill säga avfall som läggs i soppåsen, går till energiåtervinning. Även om mängden restavfall har minskat med 23 procent sedan 2016 är nivån fortfarande för hög. Här finns en stor potential i ökad utsortering av avfall som kan materialåtervinnas.

Grovavfall är möbler, mattor, plastpulkor och annat som är för stort eller olämpligt att lägga i restavfallet.

Hälften av det som läggs i restavfallet är mat och förpackningar

Trots bättre service och ökad kunskap hamnar stora mängder avfall osorterat i restavfallet. Drygt hälften av restavfallet består av material som egentligen hör hemma i andra fraktioner. Framför allt slängs stora mängder matavfall och förpackningsavfall där i stället för i respektive återvinningskärl.

Felsorterat matavfall utgör knappt en fjärdedel av restavfallet. Därutöver består restavfallet av 12 procent plastförpackningar och 10 procent pappersförpackningar. Här finns stor potential att minska både klimatpåverkan och kostnader genom att hushållen sorterar ut matavfall, förpackningsavfall och andra material för materialåtervinning. Ökade sorteringskrav, förbättrad service och ett väl utformat producentansvar bedöms dessutom ge större klimat- och resurseffekter än ytterligare effektiviseringar i behandlingsledet.

EU:s 60%-MÅL: HUR STÅR SIG SVERIGE?

EU har satt ett bindande mål om att 60 procent av det kommunala avfallet ska förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas till 2030.

I EU är materialåtervinningsgraden i dag 47,7 procent, men skillnaderna mellan länderna är stora. Tyskland har den högsta nivån med 69 procent, medan Rumänien ligger lägst med 12 procent. Sverige ligger på 39 procent, vilket är under EU-genomsnittet, och ger oss plats 17 av 27. Sveriges placering visar att det inte räcker med väl utbyggda insamlingssystem. För att öka materialåtervinningen krävs också att mer avfall sorteras ut från restavfallet och att återvunnet material efterfrågas och används i nya produkter.

Källa: EEA/Eurostat, uppgifter avser 2023.

FRIVILLIGT MÅL: EN FJÄRDEDEL MINDRE MAT- OCH RESTAVFALL PÅ 10 ÅR

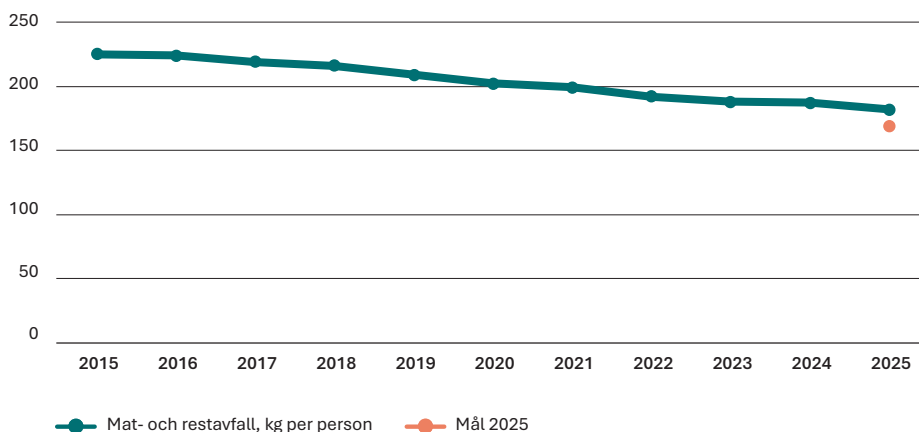
Avfall Sveriges 25/25-mål innebar att mängden mat- och restavfall per person skulle minska med 25 procent mellan 2015 och 2025. Slutredovisningen 2025 visar att stora framsteg gjordes men att målet inte nåddes fullt ut. År 2025 uppgick mat- och restavfallet till 182 kilo per person, vilket motsvarar en minskning med drygt 19 procent sedan 2015.

UNDER 2025 ANTOG AVFALL SVERIGE ETT NYTT MÅL:

Till år 2030 ska restavfallet ha minskat med 30 procent jämfört med basåret 2023, det så kallade 30/30-målet. För att nå 30/30-målet krävs insatser från såväl kommuner som hushåll och verksamheter.

FIGUR 6. Mat- och restavfall per person – utvecklingen mot 25/25-målet.

Svag ökning av materialåtervinningen

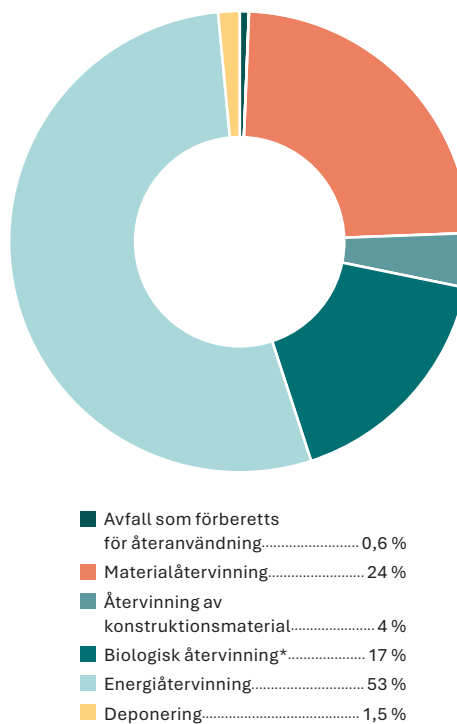
54 procent av allt insamlat hushållsavfall behandlades med energiåtervinning 2025, vilket gör den till den vanligaste behandlingsformen av hushållsavfall.

Näst vanligast är materialåtervinning och därefter biologisk återvinning. Tillsammans stod dessa behandlingsformer för 41 procent av det insamlade hushållsavfallet. Dessutom återvanns 4 procent av hushållsavfallet som konstruktionsmaterial för bygg- och anläggningsprojekt.

Ett stort hinder för att nå ökad materialåtervinning är att marknaden för återvunnet material är svag. Efterfrågan och betalningsviljan är ofta för låg för att göra materialåtervinningen lönsam. Det gäller särskilt plast, där återvunnen råvara inte kan konkurrera prismässigt med ny fossil plast.

Deponering är den behandlingsform som används i minst omfattning, endast 1,5 procent av hushållsavfallet behandlades med deponering.

FIGUR 7. Behandlingsformer för hushållsavfall 2025.

*Inkluderar hemkomposterat matavfall, men inte hemkomposterat trädgårdsavfall.

Ansvar och kostnader

Fyra aktörer ansvarar för avfallet

1. Kommuner

Sveriges kommuner har ansvar för att kommunalt avfall samlas in och behandlas. Det omfattar hushållens avfall och det avfall från verksamheter som enligt lag ingår i det kommunala avfallsansvaret.

Kommunerna kan välja att utföra arbetet i egen regi eller upphandla tjänsterna. 60 procent av Sveriges kommuner har valt att upphandla insamling av mat- och restavfall av privata entreprenörer, medan 40 procent hanterar insamlingen i egen regi.

NYA REGLER FÖRSVÅRAR FÖR KOMMUNALA TJÄNSTER

Regeringen har beslutat om en ny lag om offentlig säljverksamhet och skärpta konkurrensverktyg Lag (2026:578) om offentlig säljverksamhet. Avfall Sverige menar att reglerna är svåra att tillämpa i praktiken och att de kan leda till att vissa kommunala tjänster försvinner. Det kan i sin tur få konsekvenser för innovation, beredskap och service som bidrar till en fungerande avfallshantering. Lagen innehåller också en marknadsstötningsavgift på upp till 20 miljoner kronor, där beslut kan meddelas inom fem år från det att en överträdelse upphörde. De nya reglerna började gälla den 1 augusti 2026.

2. Producenter

Sverige har producentansvar för bland annat förpackningar, elavfall, däck, bilar, batterier, fiskeredskap och läkemedel. Det innebär att företag som tillverkar och säljer produkter ansvarar för att finansiera insamling och materialåtervinningen eller annan behandling av dessa förpackningar och produkter när de blivit avfall. Producentansvaret syftar till att driva tillverkarna till att minska mängden avfall och utveckla produkter som är enklare att materialåtervinna.

3. Verksamheter

Verksamheter är skyldiga att sortera sitt avfall, inklusive textil och lämna det till rätt insamlingssystem. De ansvarar själva för att ta hand om det som inte är avfall under kommunalt ansvar eller omfattas av producentansvar. Den 1 juli 2026 fick detaljhandeln fullt ansvar för allt sitt kommunala avfall och alla verksamheter fick ansvar för sitt matfett, samt kontors- och returpapper.

4. Hushåll

Hushållen är skyldiga att sortera sitt avfall och lämna det till rätt insamlingssystem. Från 2025 ska hushåll sortera ut textilavfall och lämna som en separat fraktion, till exempel på återvinningscentralen. För flerbostadshus har fastighetsägare en skyldighet att se till att hushållen kan lämna sitt sorterade avfall.

6,80 KR
PER
DAG

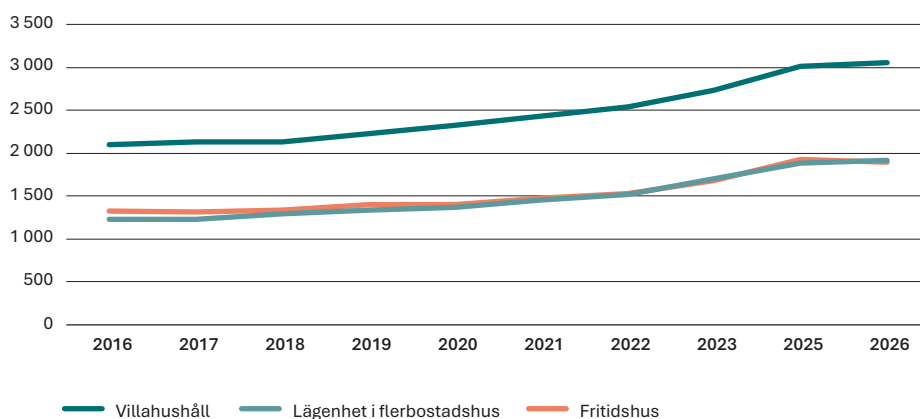
UNGEFÄR SAMMA PRIS SOM ETT
ÄPPLE BETALAR SVENSKA HUSHÅLL
FÖR SIN AVFALLSHANTERING

Inflation och ökade krav driver kostnader

Avfallstaxan finansierar kommunernas arbete med att samla in och behandla hushållsavfall. Taxan ska täcka hela kedjan – alltifrån insamling, återvinningscentraler, transporter och behandling, till kundtjänst, kommunikationsinsatser och administration. I genomsnitt betalar ett svenskt hushåll 6,80 kronor per dag för de här tjänsterna, men nivåerna varierar mellan kommuner och boendeformer.

Under de senaste tio åren har avfallstaxorna i genomsnitt ökat med cirka 42 procent för flerbostadshus, 46 procent för villahushåll och 53 procent för fritidshus. Ökningen beror på flera faktorer, däribland högre kostnader för drivmedel, entreprenadtjänster och behandling samt nya lagkrav, ökad service och investeringar i ett mer cirkulärt system. Ersättning från producenter bidrar samtidigt till att hålla taxorna nere. Bland annat har utbyggd sortering, nya insamlingslösningar och anpassning till nya regelverk påverkat kostnadsutvecklingen.

FIGUR 8. Genomsnittliga avfallstaxor per hushåll och år (kr inkl. moms) 2016–2026. Uppgift saknas för 2024 på grund av byte av rapporteringsmetod.

Förebyggande och återanvändning

Det bästa avfallet är det som aldrig uppstår. Därför är det första steget i avfallshierarkin att förebygga uppkomsten av avfall och använda produkter så länge som möjligt.

Kommuner ska informera sina invånare om hur de kan minska sitt avfall, och många kommuner har också tagit initiativ för att underlätta för dem – exempelvis verkstäder där man kan låna verktyg eller symaskiner för att laga saker och kläder, och samverkan med fritidsbanker där sportutrustning kan lånas gratis.

Allt fler kommuner arbetar också med att möjliggöra återanvändning av produkter och material. Det kan handla om att cirkulera begagnade möbler och inredning inom kommunen eller att utveckla återanvändning av begagnat byggmaterial. Många kommuner har också ”ge och ta”-hörnor där produkter kan få nya ägare. Dessa initiativ bidrar till att produkter används längre, men innebär samtidigt att det ofta är svårt att följa upp hur stora mängder som återanvänds och därmed inte blir avfall.

Stort glapp mellan att ge och köpa begagnat

En utmaning är att hushållens vilja att lämna vidare saker är hög, medan efterfrågan på begagnat är betydligt lägre. 84 procent av hushållen anger att det är ganska eller mycket sannolikt att de skulle lämna

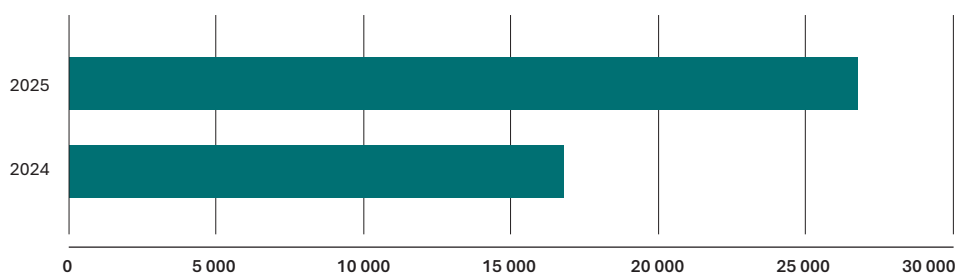
begagnade saker för återanvändning, medan bara 55 procent anger att det är ganska eller mycket sannolikt att de skulle köpa begagnade saker. För att öka återanvändningen krävs både enkel insamling och åtgärder som stärker efterfrågan på begagnade varor.

Mer än hälften av de insamlade textilierna återanvänds

Hur insamlade kläder och andra textilier kan tas om hand beror på kvalitet och skick, men också på sorteringskapacitet, återvinningsteknik och efterfrågan på begagnade textilier och återvunnen råvara. År 2025 gick 55 procent av de insamlade textilierna till återanvändning, 20 procent till materialåtervinning och 25 procent till energiåtervinning.

Att merparten återanvänds är positivt, eftersom förlängd livslängd är det mest resurseffektiva sättet att ta vara på textilier. Samtidigt saknas storskalig materialåtervinning för textilavfall som är i för dåligt skick för att användas igen, vilket gör att för stor andel går till energiåtervinning i stället för att bli nya produkter.

FIGUR 9. Mängder insamlad textilavfall 2024 och 2025, ton.

NYTT PRODUCENTANSVAR FÖR TEXTILIER

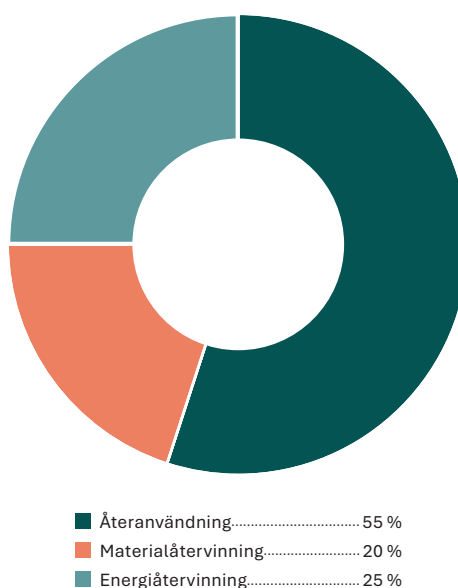
- Ett producentansvar för textilier ska införas i alla EU:s medlemsländer senast april 2028.
- Det innebär att textilproducenter får ett tydligare ansvar för finansiering och utveckling av system för insamling, sortering och återvinning.
- Naturvårdsverket utreder hur systemet ska se ut i Sverige och ska redovisa sitt uppdrag i november 2026.

För att skapa mer cirkulära textilflöden är ny EU-lagstiftning på väg, bland annat producentansvar för textilier. Syftet är att lägga mer ansvar på producenterna för textiliernas hela livscykel – från design och materialval till insamling, sortering och behandling – och skapa ekonomiska incitament för en stärkt marknad för återanvändning och återvunna material.

Textilinsamlingen ökade kraftigt efter nya krav

Dagens stora mängder textilavfall speglar en ohållbar konsumtion med korta livslängder, stora volymer och plagg som ofta slängs i stället för repareras eller återanvändas. Mellan 2024 och 2025 ökade de insamlade mängderna med 59 procent, vilket kan kopplas till kravet på separat utsortering och insamling som infördes den 1 januari 2025.

FIGUR 10. Hur insamlade textilier har behandlats, 2025.

För att hantera de ökade mängderna införde regeringen under hösten 2025 undantag för kraftigt smutsiga eller trasiga textilier som nu får slängas i restavfallet. Det har bidragit till en bättre balans i insamlingen, men samtidigt kvarstår behovet av åtgärder som ökar livslängden på textilier och minskar inflödet i avfallsledet.

52 %

Textilier utgör 52 procent av
det som förbereds för återanvändning,
följt av möbler, husgeråd
och sport- och fritidsartiklar.
Avfall från byggen och rivningar
utgör endast 3 procent.

Förberedelse för återanvändning

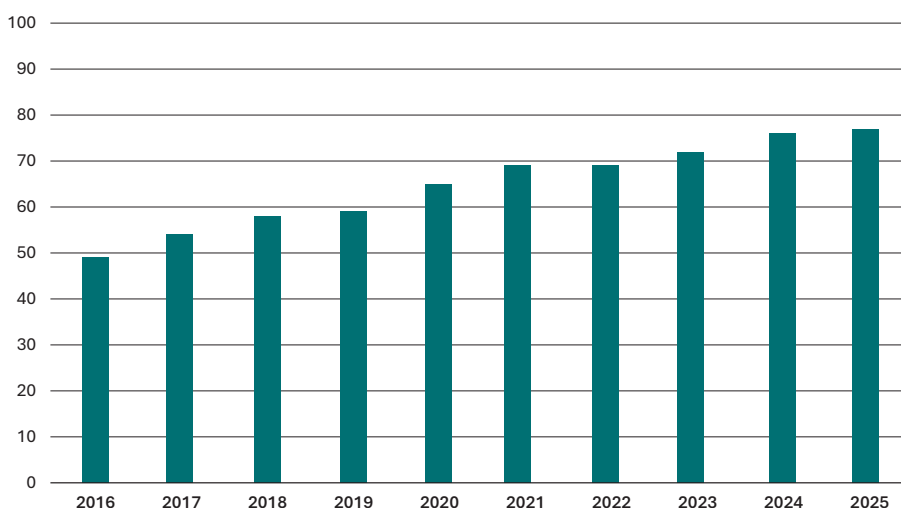
När produkter ändå blir ett avfall är nästa steg att förbereda dem för återanvändning. Det handlar om att ta vara på kläder, möbler och annat som lämnas in som avfall. I praktiken kan det ske genom sortering, funktionskontroll, rengöring och enklare reparationer innan dessa kan gå vidare till återanvändning. Allt fler återvinningscentraler arbetar med detta steg i avfallshierarkin, vilket förlänger produkternas livslängd och minskar behovet av nyproduktion.

Många kommuner utvecklar idag lösningar för att ta tillvara produkter som lämnats som avfall och som kan användas igen. Det kan ske genom egna återbruksverksamheter på återvinningscentraler, samverkan med ideella aktörer och sociala företag eller genom att skapa platser där invånare kan lämna och hämta produkter. En utmaning är att följa upp hur stora mängder som går vidare till återanvändning, eftersom flödena ofta sker genom flera olika aktörer.

Tre av fyra återvinningscentraler har inlämning för återanvändning

Återvinningscentralerna är en viktig plats för återanvändning av möbler, textilier och annat som lämnats in för återanvändning eller förberedelse för återanvändning. I dag finns 586 återvinningscentraler i Sverige och på 77 procent av dem kan invånare lämna in avfall för återanvändning. Det är en ökning med 57 procent på tio år och visar att förberedelse för återanvändning i allt högre grad är en etablerad del av den kommunala servicen.

FIGUR 11. Andel återvinningscentraler (ÅVC) som tar emot avfall för återanvändning 2016–2025.

Materialåtervinning

För avfall som inte kan förebyggas, återanvändas eller förberedas för återanvändning är materialåtervinning nästa steg i avfallshierarkin. När material kan återvinnas och bli nya produkter minskar behovet av jungfruliga råvaror, samtidigt som energiförbrukningen ofta blir lägre jämfört med nyproduktion. På så sätt tas resurser som redan finns i samhället bättre tillvara.

År 2025 behandlades 24 procent av allt insamlat hushållsavfall genom materialåtervinning. Andelen omfattar förpackningsavfall, returpapper, grov- och elavfall. Dessutom återvanns 4 procent av hushållsavfallet som konstruktionsmaterial för bygg- och anläggningsprojekt. Förutom detta tillkommer biologisk återvinning av matavfall och trädgårdsavfall, som också är en form av materialåtervinning (se vidare nedan).

Allt fler förpackningar – plast och papp sticker ut

De insamlade mängderna förpackningar har ökat med 24 procent under de senaste tio åren, men det är stora skillnader mellan olika förpackningsslag. Pappers- och plastförpackningar är de material som driver ökningen, upp 64 respektive 52 procent under perioden. Bara under 2025 ökade insamlingen av pappersförpackningar med 8 procent och plastförpackningar med 6 procent. Ökningen speglar bland annat förändrade konsumtionsmönster med stigande e-handel och mer hemleveranser som genererar stora mängder engångsförpackningar.

Även om den ökade materialåtervinningen är markant så består hushållens restavfall av 22 procent pappers- och plastförpackningar. Här finns därför stor potential att öka utsorteringen ytterligare.

Mängden återvunnet returpapper har däremot minskat med 70 procent på tio år, i takt med digitalisering och färre papperstidningar.

**31
PROCENT**

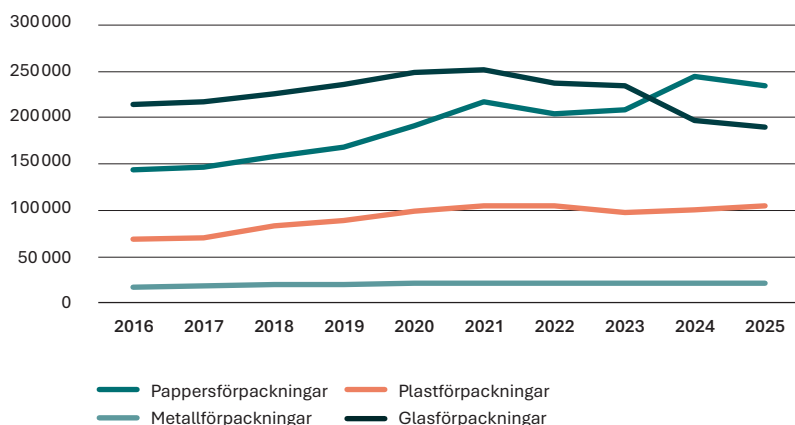
31 % av alla plastförpackningar som sätts på marknaden materialåtervinns. Det innebär ett stort glapp till Sveriges mål om 50 % till 2029.

Källa: Naturvårdsverket

550 440 TON

550 440 ton förpackningar samlades in 2025, vilket är en ökning med 2,7 procent sedan 2024 (exkl. frigolit-, wellpapp-, trä-, keramik-, textilförpackningar).

FIGUR 12. Insamlad mängd förpackningsavfall, ton, 2016–2025.

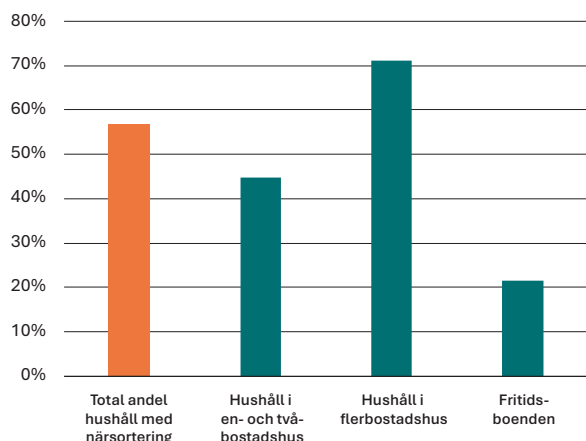
Halverat restavfall i många områden med närsortering

Producentansvaret för förpackningar har funnits sedan 1994, men insamling via återvinningsstationer har inte räckt för att Sverige ska nå EU:s mål om materialåtervinning. Därför har Sverige, liksom många andra EU-länder, beslutat att bygga ut fastighetsnära insamling, även kallat närsortering, så att hushåll kan sortera nära där de bor.

Under 2025 kunde mer än hälften av alla svenska hushåll lämna förpackningar nära sitt boende. Samtidigt varierar tillgången till närsortering av förpackningar mellan olika boendeformer. Flerbostadshusen ligger längst fram - drygt 70 procent av hushållen kan närsortera. Här är samarbete mellan kommuner och fastighetsägare, liksom dialog mellan fastighetsskötare och boende, avgörande för att skapa bra källsortering. För hushåll i en- och tvåbostadshus är motsvarande andel 45 procent. Längst kvar har fritidsboenden, där omkring 22 procent har tillgång till närsortering.

Erfarenheterna från de platser där närsortering är införd är mycket positiva. I många områden har mängden restavfall minskat kraftigt, i flera fall har den halverats. 86 procent av hushållen uppger att de är nöjda eller mycket nöjda med insamlingen.

FIGUR 13. Andel hushåll av respektive hushållsform som har närsortering, 2025.

NÄRSORTERING

Närsortering innebär att hushåll ska kunna lämna sina förpackningar inom 400 meter från hemmet, till exempel vid den egna tomten, i miljörum, i anslutning till fastigheten eller på en närliggande insamlingsplats.

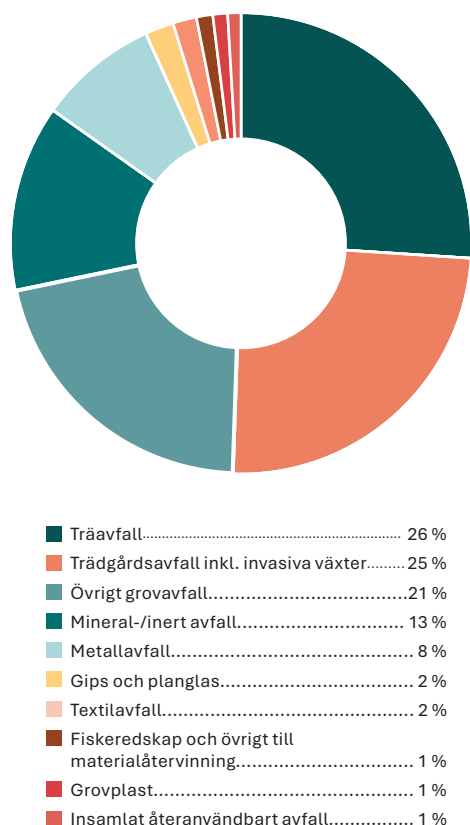
Närsortering för förpackningar av papper, plast, glas och metall ska vara införd i hela landet senast 1 januari 2027. Kraven på närsortering gäller även mat- och restavfall.

Minskande mängder grovavfall efter pandemitoppen

Grovavfall är avfall som är för stort eller olämpligt för att läggas i restavfallet och mängderna påverkas ofta av konjunkturen. När konsumtion och renoveringar ökar, tenderar grovavfallet att göra detsamma. Det syntes tydligt under pandemiåren; mängderna toppade 2020 när många var hemma och renoverade och köpte nytt. Sedan dess har trenden vänt nedåt igen och 2025 uppgick grovavfallet till 1,6 miljoner ton, vilket är en minskning med 16 procent sedan toppnoteringen.

År 2025 bestod grovavfallet framför allt av träavfall och trädgårdsavfall, vilka tillsammans utgör 51 procent.

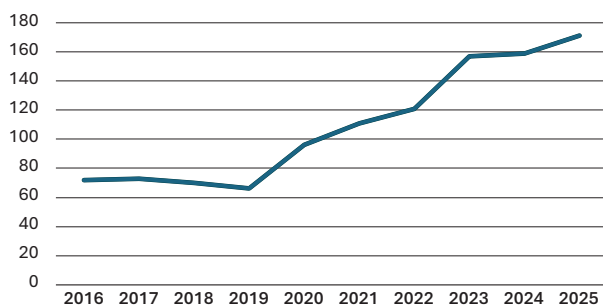
FIGUR 14. Fördelning av grovavfall på olika fraktioner, 2025.

År 2025 behandlades 61 procent av grovavfallet med energiåtervinning, 31 procent gick till materialåtervinning, inklusive konstruktionsmaterial till anläggningsändamål, och 5 procent till deponi. Det visar att grovavfallet fortfarande behöver flyttas uppåt i avfallshierarkin. En positiv trend är att fler kommuner bygger ut sitt arbete med förberedelse för återanvändning. Även om andelen är låg, bara 3 procent av grovavfallet behandlas på det sättet idag, inklusive textilavfall, så finns det stor potential framåt att öka andelen.

Fler kommuner samlar in grovplast

Mer material sorteras ut i separata fraktioner från grovavfall. En tydlig utveckling är att fler kommuner samlar in grovplast som en separat fraktion – från 72 kommuner 2016 till 171 kommuner 2025. Under samma period ökade de insamlade mängderna grovplast från 11 040 ton till 16 680 ton, en ökning med 51 procent. Det visar att kommunernas system och service har stor effekt på beteende och återvinningsgrad. Avsättningen för grovplasten som samlas in är dock en utmaning.

FIGUR 15. Antal kommuner som samlar in grovplast, 2016–2025.

8,5 KG FARLIGT AVFALL PER PERSON

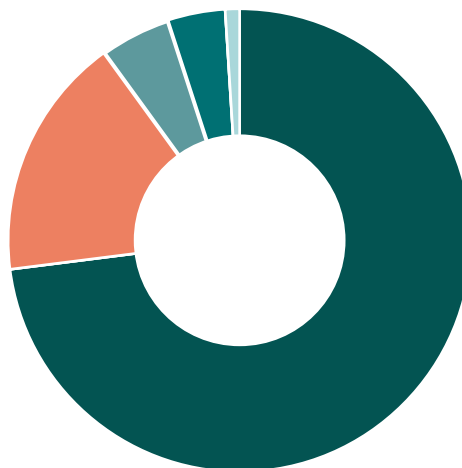
Farligt avfall från hushåll består bland annat av impregnerat trä, asbest och kemikalier, såsom bekämpningsmedel, färg och rengöringsmedel.

År 2025 samlade kommunerna in 89 670 ton farligt avfall, vilket motsvarar 8,5 kg per person. Impregnerat trä utgör nästan 70 procent av det farliga avfallet.

ELAVFALL – 73 % MATERIALÅTERVINNS

Elavfall innehåller bland annat järn, koppar och aluminium som kan materialåtervinnas och bli nya produkter.

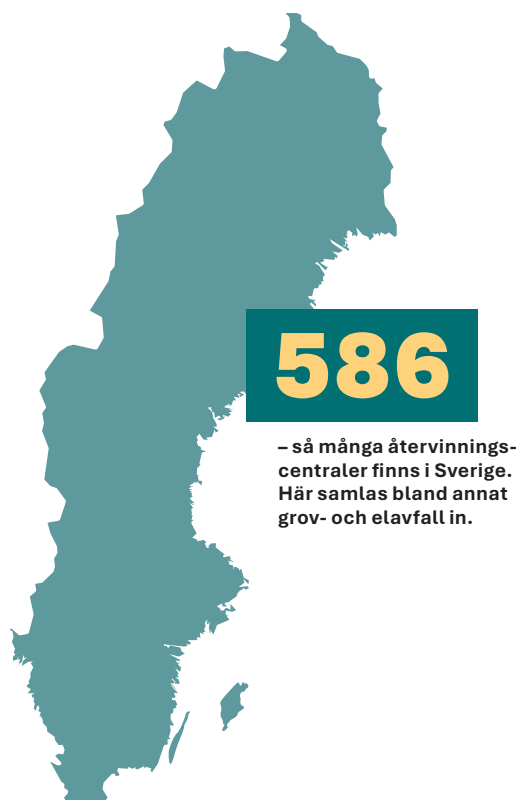
2025 samlades 149 600 ton elavfall in, och 73 procent gick till materialåtervinning. Dessutom samlade kommunerna in 5 150 ton bärbara och inbyggda batterier samt 6 200 ton blybatterier under 2025.

FIGUR 16. Behandling av insamlat elavfall, 2025. Källa: El-Kretsen och Recipo.

”

Varför ökar inte materialåtervinningen snabbare? Systemen för insamling och sortering byggs ut i hela landet. Samtidigt är efterfrågan på återvunnet material ofta för svag för att driva utvecklingen. För att nå framtida mål krävs både bättre sortering och styrmedel som stärker marknaden för återvunna material.

Biologisk återvinning

Biologisk återvinning innebär att matavfall och annat bioavfall behandlas så att näring tas tillvara och i vissa fall omvandlas till energi. Utsorterat matavfall behandlas främst genom rötning, vilket ger både biogödsel och biogas. Biogödsel återför växtnäring till jordbruket medan biogasen kan ersätta fossila bränslen. Annat bioavfall, till exempel trädgårdsavfall, komposteras och blir kompost- eller anläggningsjord. År 2025 behandlades 17 procent av allt insamlat hushållsavfall genom biologisk återvinning.

31 procent mer matavfall samlas in men stor potential återstår

Mellan 2016 och 2025 ökade de insamlade mängderna matavfall från 360 000 till 470 000 ton, vilket är en ökning med 31 procent. Från 2024 är det obligatoriskt för hushåll och verksamheter att sortera ut matavfall. De stora ökningarna skedde dock redan innan kravet infördes. Det visar att kommunerna har gått före med insamlingssystem och informationsinsatser som gör det enklare för hushållen att sortera matavfall.

Trots den positiva utvecklingen är utsorteringen fortfarande inte tillräcklig. Plockanalyser visar att cirka 24 procent av restavfallet består av matavfall som skulle kunna sorteras ut. Även om utsorteringen är obligatorisk behövs fortsatta insatser för att få till beteendeförändringar så att ännu mer matavfall sorteras ut, och kan tas tillvara som biogas och biogödsel. Det gäller både i hemmet och på arbetsplatsen.

Biogas och biogödsel bidrar inte bara till minskad klimatpåverkan utan stärker också samhällets försörjningstrygghet genom att ersätta importerade fossila bränslen och mineralgödsel.

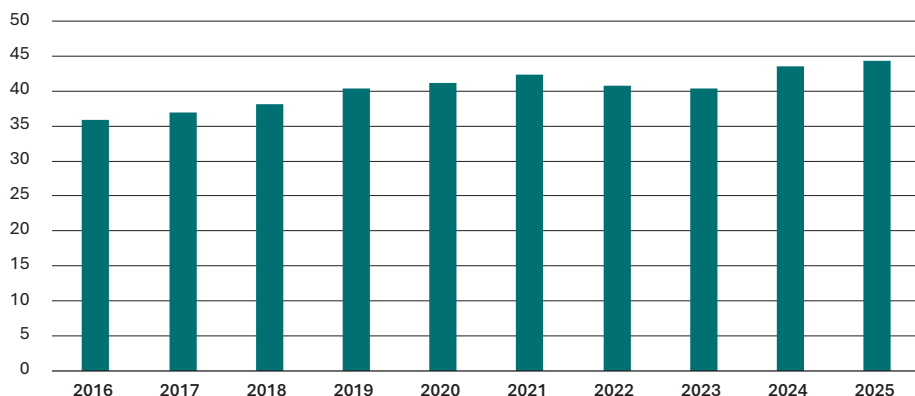
16 kg

16 kilo – så mycket ätbar mat slängs varje år i Sverige per person. Det som oftast blir matsvinn är frukt, grönsaker, bröd och matrester.

Källa: Livsmedelsverket.

**44 KILO MATAVFALL SAMLADES IN
PER PERSON 2025**

FIGUR 17. Insamlade mängder matavfall 2016–2025, kg per person.

Elektrifieringen innebär en utmaning för biogasmarknaden

År 2025 producerades totalt 256 000 MWh fossilfri fordonsgas tack vare insamlingen av matavfall. För att matavfallsinsamlingen ska ge full miljö- och samhällsnytta, och stötta övergången till ett fossilfritt transportsystem, krävs att biogasen kan avsättas på fungerande marknader.

När fordonsflottan elektrifieras behöver biogasens roll i transportsystemet och inom andra områden värnas och ges långsiktiga spelregler. Kommuner kan bidra genom att kräva biogasdrift vid upphandling av kollektivtrafik, färdtjänst och andra kommunala transporter.

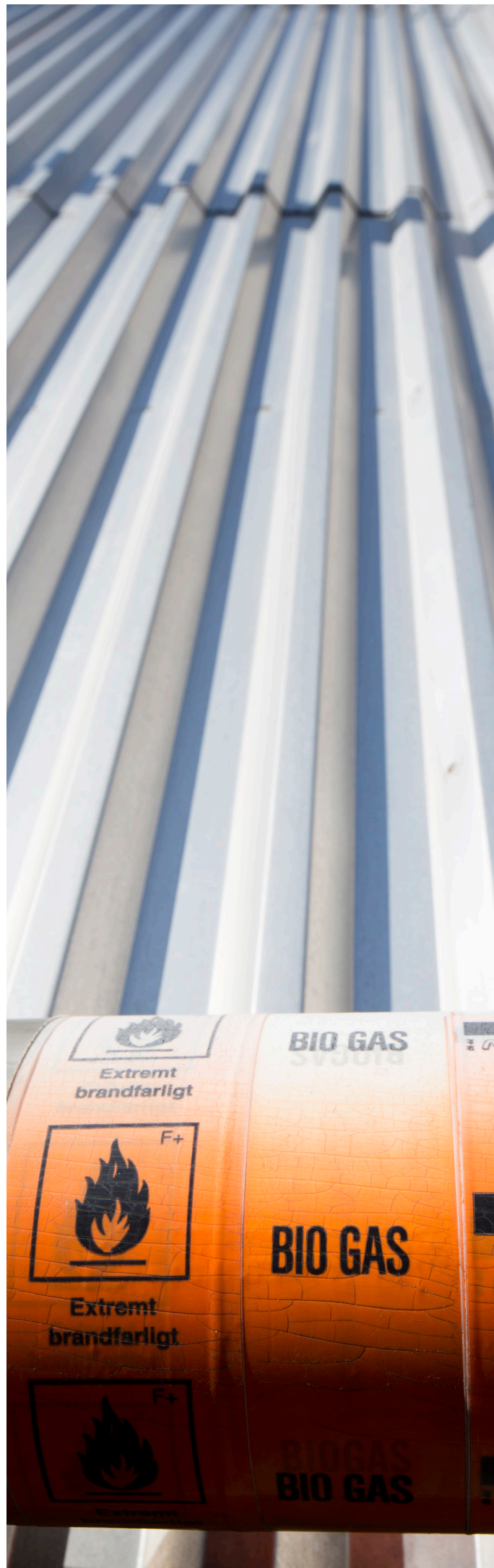
En femtedel av all biogödsel kommer från matavfall

Under 2025 producerades drygt 2,2 miljoner ton biogödsel i Sverige, varav 20 procent baseras på matavfall som samlats in av kommunerna. Biogödseln bidrar till ett mer resurseffektivt kretslopp och kan stärka svensk försörjningsberedskap, genom att lokalt producerad växtnäring återförs till jordbruket och att behovet av importerade insatsvaror som mineralgödsel och fosfor minskar. För att näringen ska kunna tas tillvara krävs att matavfallet håller hög kvalitet och är fritt från bland annat plast och andra felsorterade material.

För att säkerställa hög kvalitet och efterfrågan från jordbruket finns regelverket för kvalitetssäkrad biogödsel och kompost, Certifierad återvinning, som har en stark ställning i Sverige och underlättar avsättningen på åkermark. Regelverket ägs av Avfall Sverige och drivs och utvecklas av en styrgrupp med representanter från forskning och näringsliv.

OLIKA VÄGAR FÖR MATAVFALLET – SAMRÖTNING DOMINERAR

Det vanligaste är att insamlat matavfall skickas till en samröttningsanläggning, där det rötas tillsammans med andra organiska material och blir både biogödsel och biogas. En mindre del går till kompostering och blir anläggningsjord. Matavfall kan också rötas vid avloppsreningsverk. I Sverige finns 35 samröttningsanläggningar, varav 28 som rötar matavfall samt en anläggning som komposterar matavfall, se bilaga 1.

Energiåtervinning

Energiåtervinning är en viktig del av det svenska avfallssystemet. När avfall inte kan eller bör återanvändas eller materialåtervinnas tas energiinnehållet till vara samtidigt som avfallet avgiftas och behandlas på ett kontrollerat sätt. Energiåtervinning bidrar med både fjärrvärme och el. Även restprodukterna kan tas tillvara, metaller och andra material kan återvinnas ur slagg och aska, vilket ökar resurseffektiviteten ytterligare. År 2025 behandlades 54 procent av allt insamlat hushållsavfall med energiåtervinning.

23 procent mindre hushållsavfall till energiåtervinning

På tio år har hushållsavfall till energiåtervinning minskat med 23 procent, och bara mellan 2024 och 2025 minskade det med 8 procent. En viktig förklaring är att en större andel avfall sorteras ut och hanteras högre upp i avfallshierarkin.

Samtidigt har verksamhetsavfallet till energiåtervinning ökat med 12 procent de senaste tio åren. Utvecklingen visar att åtgärder för minskade avfallsmängder och ökad utsortering behöver nå fler aktörer än hushållen.

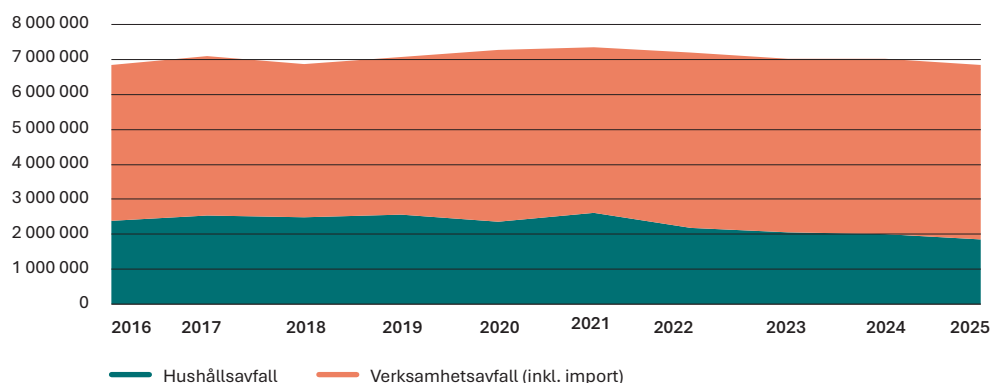
Sverige tar även emot avfall från andra europeiska länder för energiåtervinning, när avfallet inte kan eller bör materialåtervinnas och annars riskerar att deponeras. Behandlingen sker mot ersättning och utgör en avfallstjänst till andra länder. År 2025 stod införsel av avfall för 41 procent av de totala mängderna som gick till energiåtervinning.

Energiåtervinning allt viktigare för svensk försörjningstrygghet

Energiåtervinningen ger både fjärrvärme och el till svenska hushåll och verksamheter. År 2025 producerades totalt 20,5 TWh energi, vilket är en ökning med 2,8 procent jämfört med 2024. Det motsvarar värmebehovet för drygt 1 470 000 lägenheter och elbehovet för drygt 940 000 lägenheter. Sverige är också det land i Europa som utvinner mest energi per ton ur avfallet, cirka 3 MWh per ton.

Värmeproduktionen fortsätter att utgöra den absoluta merparten – 88 procent – av den totala energiproduktionen från energiåtervinning. År 2025 uppgick den till 18 TWh. Värmeutvinning från avfall spelar en viktig roll för fjärrvärmenätet i svenska städer och tätorter, och är en bärande del av svensk försörjningstrygghet.

FIGUR 18. Mängd avfall som går till energiåtervinning vid svenska avfallsförbränningsanläggningar 2016–2025, ton.

6,5

MILJONER TON

AVFALL BEHANDLADES
MED ENERGIÅTERVINNING
2025

JÄMFÖRT MED
2024 ÄR DET EN
MINSKNING MED

2,6

PROCENT

Elproduktionen uppgick totalt till 2,5 TWh 2025, vilket är en ökning med 8 procent från året innan. Över tid har elproduktionen ökat mycket – den var 16 procent högre än tio år tidigare. Energiåtervinningen bidrar därmed med en viktig resursåtervinning genom att ta tillvara energi ur det avfall som inte kan eller bör materialåtervinnas, samtidigt som den bidrar till det svenska energisystemet.

Rättvisa spelregler och ny teknik är nycklar till klimatomställningen

En central utmaning för energiåtervinningen är de fossila utsläpp som uppstår vid avfallsförbränning. Över 90 procent av dessa utsläpp från sektorn bedöms komma från avfall av plast, som idag nästan uteslutande baseras på fossil råvara. Det leder till stora klimatutsläpp – men också till stora kostnader.

Förutom att anläggningarna betalar för utsläppsrätter, betalar staten en avgift till EU för plastförpackningar som inte sorteras ut och materialåtervinns. 2024 uppgick avgiften till 2,7 miljarder kronor. Sedan införandet 2021 har Sverige betalat totalt 6,1 miljarder kronor i plastavgift, en stor kostnad som i praktiken betalas av Sveriges invånare. För att minska kostnaderna och öka materialåtervinningen behövs styrmedel som ger producenter incitament att förebygga plastavfall och välja mer återvinningsbara material, men det kommer också att krävas nya styrmedel och ny teknik.

En del av lösningen är rättvisa villkor inom EU:s utsläppshandelssystem (EU ETS). Idag inkluderar endast Danmark och Litauen sina anläggningar för avfallsförbränning i handelssystemet, utöver Sverige. EU-kommissionen har gett signaler om att anläggningar i alla länder kan komma att ingå från år 2030. Det är avgörande för rättvisa spelregler.

1,5 MILJONER

Ett väl utbyggt fjärrvärmenät gör att 1,5 miljoner lägenheter kan värmas upp med hjälp av energiåtervinning av avfall.

ANLÄGGNINGARNA SOM PRODUCERADE MEST VÄRME 2025

36 anläggningar som är medlemmar i Avfall Sverige utvinner energi från avfall, se även bilaga 2. De allra flesta producerar både värme och el, men värme utgör den allra största delen. De tio anläggningar som producerade mest värme 2025:

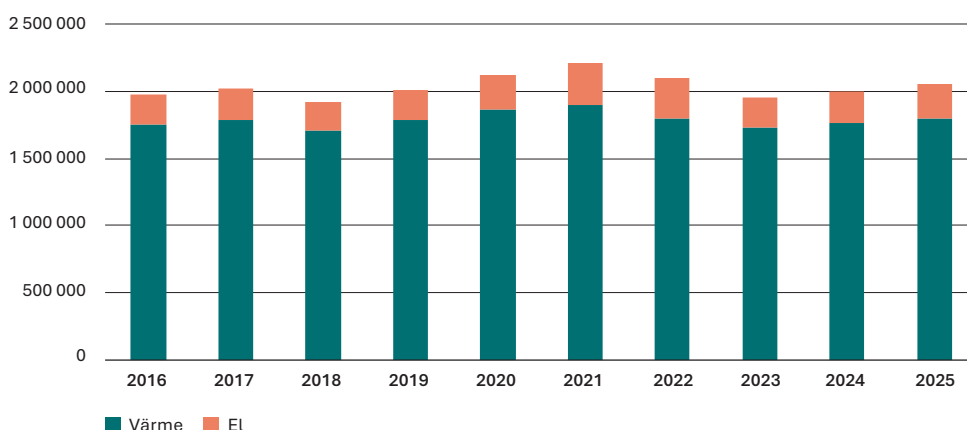
1. Högdalenverket, Stockholm
2. Västerås Kraftvärmeverk, Västerås
3. Sävenäs avfallskraftvärmeverk, Göteborg
4. Sysav förbränningsanläggning, Malmö
5. Gärsdalenverket, Linköping
6. Söderenergi, Södertälje
7. Vattenfall AB Värme Uppsala, Uppsala
8. E.ON Händelöverket, Norrköping
9. Högbjörns kraftvärmeverk, Upplands-Bro
10. Brista kraftvärmeverk, Sigtuna

I statistiken ingår energiåtervinning från allt avfall, inte bara hushållsavfall.

Ett kvarstående problem är dock att utsläpp inom EU ETS bokförs där utsläppen sker fysiskt, det vill säga hos avfallshanteraren och i energiåtervinningen, snarare än hos de där utsläppen i praktiken uppstår genom produktion, designval och konsumtion. Det innebär att kostnaderna för utsläppsrätter i dag i hög grad belastar avfallssystemet och ytterst finansieras av skattebetalare, snarare än av de aktörer som orsakar utsläppen.

Investeringar i CCUS (Carbon Capture, Utilisation and Storage) krävs för att minska koldioxidutsläppen från energiåtervinningen. Omställningen kräver dock inte bara investeringar i själva anläggningarna, utan också stödsystem samt transport- och lagringsinfrastruktur. Tekniken innebär att man avskiljer koldioxid från rökgaser vid energiåtervinning och lagrar eller återvinner den. Några svenska avfallsanläggningar har redan börjat investera i tekniken.

FIGUR 19. Energiproduktion ur avfall 2016–2025, MWh.

Deponering

Deponering innebär att avfall läggs på en godkänd plats för långsiktig förvaring. Det är det sista behandlingssteget i avfallshierarkin och används endast när andra behandlingsmetoder inte är lämpliga. År 2025 deponerades 1,5 procent av det insamlade hushållsavfallet.

Moderna avfallsanläggningar är i dag en viktig del av samhällets resurs- och miljöinfrastruktur. Här handlar verksamheten inte bara om deponering, utan också om att sortera ut material för ökad återvinning, behandla organiskt avfall genom exempelvis kompostering och hantera massor på ett resurseffektivt sätt. Deponering är det sista steget i avfallshierarkin, och används endast för avfall som inte kan återanvändas, materialåtervinnas, behandlas biologiskt eller energiåtervinnas.

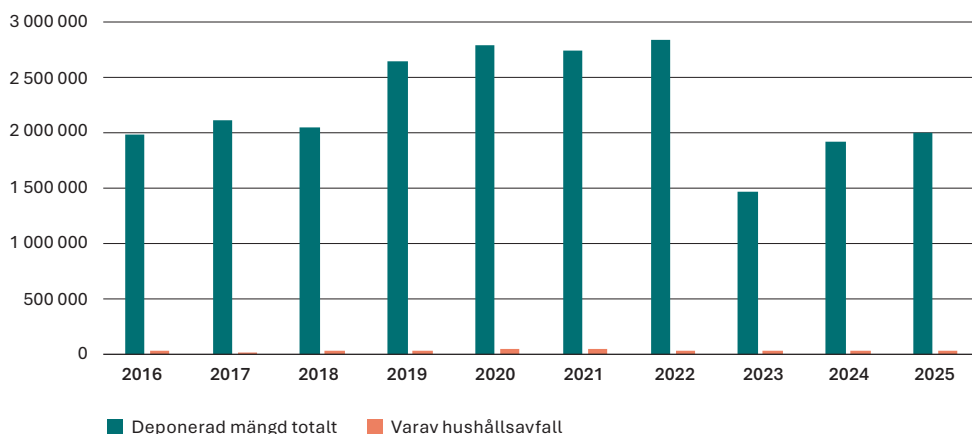
Flera deponier på väg att avslutas

Till skillnad från många andra länder har Sverige en väl utbyggd material- och energiåtervinning och har därmed mycket lite deponering. Totalt deponerades 2 miljoner ton avfall 2025 på anläggningar som tar eller tidigare har tagit emot hushållsavfall, och hushållsavfallet stod för endast 1,5 procent av detta. Det som trots allt behöver deponeras kommer främst från verksamheter och består av bland annat asbest, isolering, förorenade jordar, blandade schaktmassor, askor och keramiskt material som inte kan återvinnas.

Deponier ska alltid utformas så att omgivande miljö skyddas – både under drift och efter avslutad verksamhet. De byggs så att vattenflöden varken ska kunna komma in eller ut ur deponin. Det vatten, främst från regn, som kommer i kontakt med avfallet samlas upp och behandlas. När deponier avslutas kompletteras botten-tätningen med en sluttäckning; avfallet stängs därmed inne och ligger säkert. Till sluttäckningen används ofta lämpliga överskottsmassor och andra material som uppfyller kraven för konstruktionen. Det bidrar till en resurseffektiv användning av material som annars skulle ha behövt deponeras.

När allt fler deponier sluttäcks minskar behovet av massor som konstruktionsmaterial. Om de inte kan återvinnas på annat sätt, måste de i stället deponeras, vilket paradoxalt nog kan innebära att de totala deponerade volymerna ökar under de kommande åren.

FIGUR 20. Deponerade mängder 2016–2025, ton. Avfall Sveriges deponistatistik ger inte en komplett bild över deponeringen i Sverige. Statistiken avser anläggningar som tar emot eller har tagit emot hushållsavfall.

DEPONIER SOM TOG EMOT MEST HUSHÅLLSAV FALL 2025

Totalt deponerades 30 110 ton hushållsavfall i Sverige 2025, fördelat på 40 anläggningar, se bilaga 3. De tio deponierna som tog emot mest hushållsavfall under 2025:

1. Tagene avfallsanläggning, Göteborg
2. Avfallsupplag Djupdalen, Karlstad
3. Fågelmyra avfallsanläggning, Borlänge
4. Ragn-Sells Heljestorp, Vänersborg
5. Häringetorp behandlingsanläggning, Växjö
6. NSR Deponianläggning, Helsingborg
7. Spillepengs avfallsanläggning, Malmö
8. Mosseruds Återvinningsanläggning, Karlskoga
9. Gärstad avfallsanläggning, Linköping
10. Holkesmossen avfallsanläggning, Hagfors

Mindre gas i moderna deponier

Sedan 2005 är det förbjudet att deponera organiskt avfall. Detta har successivt minskat gasbildningen på deponier och många moderna deponier har så lite gasbildning att inget särskilt omhändertagande behövs. När organiskt avfall deponeras bildas annars deponigas, en gasblandning som till ungefär hälften består av metan – en kraftfull växthusgas som måste samlas in för att minska klimatpåverkan.

Den insamlade gasen används för att producera el och värme, eller bränns upp när energiutvinning inte är möjlig. Eftersom gasbildningen avklingar mycket långsamt samlas gas fortfarande in i äldre deponier som har tagit emot organiskt avfall. Under 2025 samlades 87 GWh deponigas in vid 42 avfallsanläggningar. Totalt nyttjades 53,6 GWh som energi, vilket är en minskning med 21 procent sedan 2024.

SKATTEN PÅ DEPONERING

Skatten på avfall som deponeras infördes 2000 i syfte att styra avfall bort från deponi och mot återvinning. 2025 gav regeringen Skatteverket och Naturvårdsverket i uppdrag att gemensamt se över skatten och analysera dess miljöstyrande effekt. Bakgrunden är att det finns tecken på att skatten i vissa fall bidrar till att avfall hanteras sämre ur miljösynpunkt. Myndighetens bedömning är att skatten i dag har en begränsad styrande effekt och att den inte längre är det mest effektiva styrmedlet för att styra mot en cirkulär ekonomi. De föreslår därför att skatten tas bort.

Avfallsanläggningar står inför stora investeringar i PFAS-rening

En av de mest akuta frågorna för avfallsanläggningarna är hanteringen av PFAS – en grupp extremt svårnedbrytbara ämnen som finns i många produkter och därmed också i avfallet. PFAS återfinns i både rökgaser och lakvatten från deponier, liksom i andra förorenade vatten på avfallsanläggningar. Rening av PFAS kräver avancerad teknik. Avfall Sverige genomförde 2025 den hittills största kartläggningen av PFAS vid svenska avfallsanläggningar med deponi. Resultaten visar att halterna är såpass höga att många anläggningar kan behöva rening för att inte bidra till att kommande miljökvalitetsnormer överskrids.

I dagsläget är det endast en handfull anläggningar som har installerat fullskalig PFAS-rening, vilket innebär att många kommer att behöva investera i ny reningsteknik de kommande åren. Det visar återigen på ett grundläggande problem – att avfallsledet tvingas bära kostnader för problem som i huvudsak uppstår i produktionsledet.

KRAV OCH MÅL

FRAM TILL 2045

2026

Delar av avfallslagstiftningen reformeras för att öka materialåtervinningen. Bland annat avregleras avfall från detaljhandeln.

2027

Alla kommuner ska ha infört fastighetsnära insamling av förpackningar från hushåll och samlokaliserade verksamheter.

2028

Ett producentansvar för textilier ska inrättas i hela EU.

2030

- Mängden restavfall ska ha minskat med 30 procent, jämfört med 2023 – frivilligt mål för Avfall Sveriges medlemmar.
- Minst 60 procent av allt kommunalt avfall ska materialåtervinnas eller förberedas för återanvändning.
- Minst 70 procent av förpackningsavfallet ska materialåtervinnas.

2035

Minst 65 % av allt kommunalt avfall ska materialåtervinnas eller förberedas för återanvändning.

2045

Sverige ska ha nått nettonoll utsläpp av växthusgaser.

Bilagor

Bilaga 1: Samrötningsanläggningar 2025

Kommun	Totalt (ton)	Varav matavfall (ton)
Alvesta	81 970	3 120
Bjuv*	43 550	13 690
Borås*	20 630	11 390
Falkenberg*	78 480	31 850
Falköping	8 770	7 070
Gotland*	104 330	7 470
Gävle*	25 640	16 360
Götene*	224 570	0
Helsingborg*	128 840	21 720
Huddinge*	79 290	47 900
Härnösand*	10 120	9 670
Jönköping*	26 250	24 400
Kalmar*	22 010	310
Kalmar*	91 150	2 570
Karlshamn*	12 000	9 760
Karlskoga*	45 400	20 530
Katrineholm*	61 880	0
Kristianstad*	108 180	21 980
Laholm*	49 800	17 970
Lidköping*	85 020	0
Linköping*	111 600	45 700
Mariestad	99 010	0
Mönsterås	59 020	0
Skellefteå	11 130	9 230
Skövde*	57 830	2 030
Sotenäs*	27 050	18 680
Sävsjö*	72 300	30
Trelleborg*	68 660	0
Upplands-Bro*	51 630	40 440
Uppsala*	56 140	35 060
Värgårda*	75 280	690
Västerås*	30 020	15 960
Västerås*	92 040	5 350
Örebro*	57 530	0
Östersund	39 450	4 170
TOTALT	2 216 570	445 100

Källa: Avfall Web, Avfall Sverige

Avfall Sveriges statistik omfattar rötningsanläggningar som klassificeras som samrötningsanläggningar, det vill säga de behandlar flera olika sorters biologiskt avfall. De flesta samrötningsanläggningar tar emot kommunalt avfall (matavfall). Mer information om anläggningarna finns på Avfall Sveriges hemsida.

*) Anläggning som producerar certifierad biogödsel enligt SPCR 120

Bilaga 2: Anläggningar för energiåtervinning 2025

Kommun	Anläggning	Totalt tillfört avfall (ton)	Varav hushållsavfall från Sverige (ton)	Energiproduktion (MWh)	
				Värme	El
Avesta	Källhagsverket	45 020	24 760	145 420	0
Boden	Bodens Värmeverk	129 010	92 640	324 190	48 110
Bollnäs	Säverstaverket	53 170	31 730	137 840	24 750
Borlänge	Fjärrvärmeverket, Bäckelund	80 080	49 470	193 780	30 190
Borås	Ryaverket	110 700	20 650	276 250	43 010
Eda	Åmotfors Energi	67 530	12 600	157 530	17 180
Eksjö	Eksjö Energi AB	43 540	18 190	125 510	14 770
Finspång	FTV Värmeverket	22 510	1 050	60 170	1 340
Göteborg	Sävenäs avfallskraftvärmeverk	530 480	191 720	1 540 880	218 030
Halmstad	Kristineheds avfallsvärmeverk	168 540	56 790	474 540	46 770
Helsingborg	Filbornaverket	202 700	40 000	481 820	80 000
Hässleholm	Beleverket i Hässleholm	45 710	19 210	147 520	3 720
Jönköping	Kraftvärmeverket Torsvik	145 610	26 500	445 030	73 640
Karlskoga	Karlskoga Kraftvärmeverk	95 150	33 160	151 290	21 140
Karlstad	Avfallsvärmeverket på Heden	39 520	29 830	139 860	0
Kil	Kils Avfallsförbränningsanläggning	14 780	0	48 410	370
Kiruna	Kiruna Värmeverk	34 680	7 730	97 530	4 820
Kumla	NG Nordic Förbränning	147 560	15 870	283 280	54 810
Lidköping	PC Filen	97 010	19 630	336 340	35 500
Linköping	Gärstadverket	579 320	77 770	1 425 750	266 280
Ljungby	Ljungby Energi AB	45 930	45 930	134 880	13 280
Malmö	Sysav förbränningsanläggning	539 130	160 760	1 446 430	157 770
Mora	Avfallsförbränningen Mora	*	*	*	*
Norrköping	E.ON Händelöverket	330 000	21 000	812 000	79 000
Nybro	Kraftvärmeverket Transtorp	52 700	52 700	120 480	26 250
Sigtuna	Brista kraftvärmeverk	177 890	32 580	484 320	96 010
Skövde	Värmekällan	59 790	28 570	167 340	1 130
Stockholm	Högdalenverket	615 860	176 170	1 807 480	240 400
Sundsvall	Korsta kraftvärmeverk	165 850	56 710	461 250	27 770
Södertälje	Söderenergi	410 120	0	1 423 930	237 560
Uddevalla	Lillesjö Avfallskraftvärmeverk	110 280	40 030	266 370	51 630
Umeå	Dåva kraftvärmeverk	145 250	73 090	373 590	27 750
Upplands-Bro	Högbytorp kraftvärmeverk	224 650	0	620 110	113 910
Uppsala	Vattenfall AB Värme Uppsala	333 880	106 540	1 130 190	0
Västervik	Stegeholmsverket	40 150	17 340	116 490	22 440
Västerås	Västerås Kraftvärmeverk	589 410	171 390	1 651 990	467 950
SUMMA		6 493 510	1 752 110	18 009 790	2 547 280

Avfall Sveriges statistik omfattar huvudsakligen avfallsförbränningsanläggningar som tar emot hushållsavfall. De flesta tar också emot annat avfall.

Bilaga 3: Anläggningar som deponerar hushållsavfall 2025

Kommun	Anläggning	Totalt deponerat avfall (ton)	Varav hushållsavfall (ton)	Nyttiggjord energi (MWh)
Arvika	Avfallsanläggning Mosseberg	2 010	450	260
Borlänge	Fågelmyra avfallsanläggning	13 770	1 550	20
Borås	Avfallsanläggning Sobacken	95 410	20	0
Dorotea	Bergvattnet	30	30	0
Eda	Lundens avfallsanläggning	850	150	0
Eslöv	Rönneholms avfallsanläggning	530	360	150
Grums	Karlbergs avfallsstation	220	220	0
Göteborg	Tagene avfallsanläggning	310 970	6 830	0
Hagfors	Holkesmossen avfallsanläggning	2 970	1 200	0
Halmstad	Skedala AFA (Brogård)	3 310	450	0
Helsingborg	NSR Deponianläggning	9 370	1 320	300
Härnösand	Älands återvinningsanläggning	11 620	100	1 380
Vankiva	Vankiva Aktiva deponier	153 280	130	0
Jönköping	Miljöhantering i Jönköping	15 960	790	0
Karlskoga	Mosseruds återvinningsanläggning	3 530	1 270	0
Karlskrona	Mältans avfallsanläggning	7 000	530	580
Karlstad	Djupdalen avfallsanläggning	12 420	1 660	0
Kil	Lersätters återvinningsanläggning	16 570	250	80
Kiruna	Kiruna avfallsanläggning	1 310	110	0
Klippan	Hyllstofta avfallsanläggning	10 390	30	790
Kramfors	Högbergets avfallsanläggning	8 560	290	0
Laholm	Ahla deponi och återvinningscentral	2 030	310	0
Lidköping	Kartåsens avfallsanläggning	22 770	320	0
Linköping	Gärstad avfallsanläggning	2 970	1 250	0
Ljungby	Bredemads avfallsanläggning	1 160	390	0
Ludvika	Björnshyttans avfallsanläggning	740	740	0
Malmö	Spillepengs avfallsanläggning	29 120	1 290	6 600
Motala	Tuddarps avfallsanläggning	3 230	510	0
Norrtälje	Salmunge avfallsanläggning	1 070	1 030	0
Skellefteå	Degermyran	5 650	340	0
Söderhamn	Långtå avfallsanläggning	2 940	70	0
Uppsala	Hovgårdens avfallsanläggning	3 790	40	0
Vetlanda	Flishults avfallsanläggning	81 260	560	0
Vänersborg	Ragn-Sells Heljestorp	196 180	1 480	2 840
Västervik	Målserums avfallsanläggning	13 910	140	0
Växjö	Håringetorp behandlingsanläggning	12 220	1 460	610
Ystad	Hedeskoga avfallsanläggning	6 250	1 130	1 860
Älmhult	Äskya	2 630	210	110
Örebro	Atleverket	99 210	710	2 800
Östersund	Gräfsåsens deponi	3 000	390	0
TOTALT		1 170 210	30 110	18 380

Vill du kontakta Avfall Sverige?

Avfall Sverige är sedan 1947 kommunernas branschorganisation inom avfallshantering. Det är våra medlemmar som ser till att avfall tas om och återvinns i alla landets kommuner. Vi verkar för en hållbar och innovativ avfallshantering där vi samverkar med andra utifrån vårt samhällsansvar.

Om du har frågor om rapporten eller vill komma i kontakt med någon av våra experter är du välkommen att kontakta oss på info@avfallsverige.se

